

ницы, а самъ той отишълъ въ странѣ далечнѣ на лѣта многа. Кога дошло время да събиратъ плодъ отъ лозіе-то, той испратилъ слугы-тѣ си да иска отъ работници-тѣ цѣнж-тѣ за плодове-тѣ отъ лозіе-то; но лозаре-тѣ едни отъ испратени-тѣ слугы убили, други съ каманіе побили, и отпратили гы праздны. Домакына-тѣ на лозіе-то испратилъ други слугы, повече отъ прѣжни-тѣ; но лозаріе-тѣ постѣпили и съ нихъ сѣщо така, както и съ първы-тѣ. Найпослѣ господаря-тѣ на лозіе-то казалъ: „какво да правѣ съ нихъ? Да испратѣ до нихъ сына ми, може, тѣ ще ся посрамятъ отъ него.“ Но работници-тѣ, като видѣли сына на господаря си, казали: „ето че иде наслѣдника-тѣ; дайте да го убіемъ; тогава наслѣдство-то му ще остане намъ.“ Тѣи го хванѣли, извели го внѣ изъ лозіе-то и убили го.“

Като казалъ това, Іисусъ Христосъ попыталъ священники-тѣ и законоучители-тѣ: „кога дойде господаря-тѣ на лозіе-то, какъ ще стори съ тѣя лозаре?“—Ще гы прѣдаде на лошѣ смъртъ,“ отговорили они, „а лозіе-то ще прѣдаде на други работници, които ще му плащатъ исправно за събираемы-тѣ плодове.“ Іисусъ Христосъ имъ казалъ: „така ще ся отнеме и отъ васъ Царство-то Божіе и ще ся даде на другъ народъ, който приноси плодове.“

Архіереи-тѣ и законоучители-тѣ, като чувствовали, че тая притча ся относи на нихъ, искали да взематъ Іисуса Христа въ сѣщія-тѣ часъ, но бояли ся отъ народа, и затова подпратили до Него лукавы челоуѣцы, които бы могли да подслушатъ нѣкожъ неопазливо казанѣ отъ Него думѣ, та да найдѣтъ прѣдлогъ да Го прѣдадѣтъ въ рѣцѣ-тѣ на правителство-то. Ученицы-тѣ фарисейскы съ Иродіаконы-тѣ пристѣпили до Спасителя и казали: „Учителю! ный знаемъ, колко си справедливъ и че не глєдашь ни на чіе лице, но учишь истинно на пѣтъ Божій. Кажи ни, дължны ли сме ный, Іудеи-тѣ, да плащаме данѣкъ римскому Кесарю?“ Іисусъ Христосъ, като видѣлъ лукавство-то имъ, казалъ: „что Ми